

Mă numesc Marton Maria am 38 de ani sunt din Cluj-Clujpoaca
Acum 7 ani (în 2000) am avut un accident stupid în urma căreia
am avut dureri lombare puternice și paralizie la piciorul stâng. Am
fost diagnosticată și operată de urgență de tercio de din cu rugămintea
de dănc la vertebra L5-S1. Recuperarea a fost bună în 6 luni
după care am început din nou durerile lombare cu iradiere pe
piciorul drept, iar după alte 6-7 luni durerile erau tot mai puternice
cu paralizie pe piciorul drept și am fost din nou operată
la aceeași vertebra pe partea dreaptă. După cea de-a doua operație
efectuată în 2001 durerile s-au mai atenat, dar nu au încetat și
erau când mai slabe când foarte puternice cu iradiere pe ambele
piciorare dar mai puternice pe partea dreaptă.

Acum am mai putut să mă aplec, să merg prea puțin, să stau
așezată, să dansez, să ridic ceva mai greu de 2-3kg, deși am
fost o persoană dinamică, sportivă, cu poftă de viață. Din cauza
durerilor am o timiditate foarte rășită și un ușor deficit de sucși.

Foarte des durerile se intensificau și nu mă mai puteam mișca zile
întregi (de la talie în jos). Am fost internată de mai multe ori la
Neurochirurgie unde vroiau să mă opereze din nou, dar amânau
până la următoarea oră.

În 2006 rezultatul de la RMN (rezonanță magnetică nucleară) a
fost de discostroză L5-S1 - hernie postrolaterală L5-S1 spre sacul
dural cu fragment de 15/8mm și hemoragia țesutului de conjuncție la
L5/S1 și urma să fie operată în viitorul foarte apropiat.

În ultimii 2 ani am făcut mai multe cursuri de tratament la
Spitalul de Recuperare dar fără nici un rezultat din 5L, iar în de-
cembrie 2006 printr-o cunoștință am ajuns să fac prima pedință
de terapie Bowen pe care am ales-o în loc de operație când
deja durerile erau cam la 2 săptămâni și nu mă puteam mișca
câte 2-3 zile. Primele 4 zile după pedință au fost grele pentru că
mă durea tot corpul, dar dispareau încetul cu încetul. A doua
pedință a fost doar după o lună și jumătate timp în care am avut
o singură oră puternică. Am început să merg săptămânal la
pedințele de terapie Bowen, iar de atunci durerile au scăzut cam
cu 30-40%. Încă nu pot să stau așezată pe scaun sau pe
burtă mai mult de 10 minute și nu mă mai pot mișca sau
întoarce fără ajutor, acum stau aproape o oră, merg puțin, iar
după câte o oră care apare cam la o lună îmi revin într-o zi fără
nă iau vreun medicament. În cei 6 ani de când sunt bolnavă
mi s-au prescris atâtea medicamente încât de la unele am făcut
ulcer, iar la unele nu mai reacționez deloc.

În 2004 am fost pensionată de boală în gr III adică să lucrez
4 ore pe zi dar și acest lucru îmi era greu pentru că nu găseam un
serviciu unde să nu fie solicitată fizic, să nu stau pe scaun, dar nici
în picioare, să nu stau în frig-umereală - dar nici la căldură mare.
După 1,5 ani mi s-a tăiat pensia și mi s-a sugerat să pot lucra fizic/și
cu recomandarea de a tăia efortul fizic, mișcarea bruscă, statul
pe scaun sau în picioare timp îndelungat.

Pe atunci acest lucru mi se părea imposibil dar din februarie
2007 lucrez la o firmă șore și mi mă descurc înșir.

Această terapie pentru mine a fost un prim pas urmas - un
nou drum pe care am de gând să-l străbat până la final adică
până la ameliorarea acestei dureri care mi-a hărăzit total viața
în trecut.

Cluj. Clujpoaca.